

Julge tegutseja

ja selgeks mõelda, ka esinemised ja ettekanded ei tule iseenesest. Tuleb ette valmistada, otsustada, mida öelda ja kuidas öelda. Auto on selleks hea koht. Ma ei kuula muusikat, ei võta ka hääletajaid peale,” sõnab Noop.

ŠVEITSERIST TIPPJUHIKS

Pisukene kavalantsulik krutski ja hea annus uudishimu oli Tarmo Noobis olemas juba lapsepõlves.

“Kõigepealt oli mul unistus, et kui suureks kasvav, hakkam pätik. Ilmselt sain inspiratsiooni “Nu Pogodi” multikatest, kus ka pahategijal alati õnnestus plehku panna. Vanemad tegid selgeks, et see pole eriti hea mõte.”

Pätti Noobist igatahes ei saanud.

“Siis tuli idee miilitsaks hakata. No miilitsat must ka ei saanud,” naerab Noop.

Mees suunab pilgu kontori aknast välja. “Aga ettevõtlus, sellega seotud emotsioon on mind vist kogu aeg köitnud. Esimesed mälestused on lapsepõlvest, mil vanaemaga koos salamisi äri tegime. Veetsime Musta mere ääres puhkust ja proovisime koos reisiraha tagasi teenida: müütasime rannas althõlma defitsiitset Kalevi nätsu ja piltidega kilekotte. Vanaema jalutas ühele poole, mina teisele poole. Pärast võrdlesime, kumma kassa oli suurem.”

Ka kooli ajal organiseeris õpilane Noop ürituste ajal ikka baari tööd.

Ülikoolis võttis kursavenna punti ja tegi oma pannkoogiäri: “Tegime ja müüsim.”

Äärepealt oleks Noop sukeldunud ka naistepesu müügi lummavasse maailma: “Omal ajal oli korralikust naistepesust ju pidev puudus. Kursusevend tegigi selle mõtte teoks ja sai edukaks,” meenutab ta.

Siis tuli töö šveitserina. “Töötasin ülikoolis õppimise kõrvalt restoranis Carina. Päevas tuli sööma kaks või kolm suuremat soomlaste turismigruppi. Aga vaat tol ajal oli Soomes riiehoold enamikus kohtades tasuta. Harjumusest andsid soomlased

Hoirassaa ja kann õlut!
Tootjad naudivad ka ise oma õllekunsti.

